

Socialministeren (Steincke): Jeg ønsker ikke at optage nogen Diskussion her med det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen om Rimeligheden af at optage den interkommunale Refusionsregel i dette Forslag. Jeg synes, denne Diskussion hører hjemme i Udvalget. Jeg vil blot paa Forhaand sige, at jeg ser ikke, hvorledes det skal være muligt, naar man sætter store offentlige Arbejder i Gang, da ikke ogsaa at gøre Brug af de i øvrigt gældende Refusionsregler.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein vil jeg sige, at hvis vi havde rigtig god Tid, vilde det jo nok interessere mig at gaa stærkt ind paa hans Foredrag. Men Tiden er begrænset. Jeg vil derfor nøjes med at protestere imod, at det skulde være en specielt marxistisk Teori, at der altid har staaet en Kamp mellem Befolkningslagene, idet man søgte at lægge Byrderne fra de besiddende over paa de ikke-besiddende. Det skyldes en meget mangelfuld national-økonomisk Læsning, hvis det ærede Medlem Hr. Holstein tror, at det alene er marxistiske Økonomer, der hævder, at dette ligger bag ved Kampen mellem Samfundslagene gennem Tiderne.

Det ærede Medlem Hr. Holstein mente dernæst, at en objektiv Undersøgelse vil vise, at en Regering som den italienske eller den tyske ikke vilde kunne sidde ret længe, hvis den lod de daarligst stillede bære Byrderne, og at min Bemærkning om, at Arbejderklassen i al Almindelighed havde det bedre i en demokratisk Stat end under Diktatur, ikke var rigtig. Maa jeg dertil sige for det første, at de Undersøgelser, jeg har set for de italienske og tyske Arbejderes Vedkommende, viser en Tilbagegang i økonomiske Kaar ogsaa i de sidste Aar, efter at Diktaturet er kommet frem. Jeg er ikke saa naiv eller perfid, hvad man vil, at jeg vilde sige, at Regeringsformen eo ipso — altsaa blot som saadan — er afgørende for de økonomiske Kaar i Samfundet. Men jeg siger, at Udviklingen i hvert Fald indtil Dato har ikke begrundet den Anskuelse, at fordi man gik over fra Demokrati til Diktatur, vilde Underklassen i Samfundet faa det bedre, tværtimod.

At paastaa, at en Regering — nu skal jeg ikke tage den italienske og den tyske, men i al Almindelighed en Regering i en Diktaturstat — ikke vil kunne sidde ret længe, hvis den ikke beskyttede de svagest stillede — ja, dertil er rigtignok at sige: hvordan kommer Kritikken over dens muligvis manglende Hensyntagen til den svagest stillede Del af Befolkningen frem i en Stat,

der overhovedet ikke tillader nogen Kritik af Regeringens Foranstaltninger? Hvorledes vil det ærede Medlem Hr. Holstein i Virkeligheden kunne bevise, at han har Ret her? I de demokratisk styrede Stater er Regeringen fra Morgen til Aften, Aar ud og Aar ind, udsat for de voldsomste Angreb paa Grund af dens manglende Hensyntagen. Derfor ser det ud, som om Regeringen i disse Stater ikke gjorde tilstrækkeligt. Men i de andre Stater hersker jo Dødens Stilhed blandt alle dem, der er utilfredse.

Det viste sig ogsaa, da det ærede Medlem Hr. Holstein gik videre, at det ikke varede ret længe, før han kom ind paa Betragtninger, der uvægerligt vil føre til Løntrykkeri, til Løntrykkeri i stigende Grad, efter som den offentlige Mening var udelukket i Samfundet. Og det er netop det, vi ser i Diktaturstaterne.

Jeg er ikke i Stand til at optage Forsvaret over for det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til, hvorvidt vi fører en gennemført Vejpolitik her i Landet. Der stilles undertiden ogsaa for store Krav til undertegnede. Jeg skal forelægge Trafikministeren det ærede Medlems Betragtninger, hvorefter der ikke skulde være taget tilstrækkeligt Hensyn til de tekniske og trafikale Synspunkter ved dette Forslag. Selv er jeg ikke sagkyndig med Hensyn til Vejpolitik.

Jeg følte mig ikke truffet af det ærede Medlems Slutningsbemærkninger om Regeringens mærkværdige Arrogance. I hans Øjne kan den da ikke betegnes som mærkværdig, da han aldrig træder op paa denne Talerstol uden at fremhæve den og altsaa efterhaanden maa være blevet fortrolig med disse Egenskaber. Jeg følte mig ikke personlig ramt af det. Jeg har fremsat alle mulige Arter af Forslag til Kriseforanstaltninger, bygget paa alle mulige Principper, for at faa Oppositionen ogsaa det ærede Medlem Hr. Holstein til at gaa med, saa det er i alt Fald en ejendommelig Form for Arrogance, jeg har udvist paa Krisepolitikens Omraade.

Til den ærede Ordfører Hr. Knud Kristensen vil jeg sige, at jeg tror, Udvalget eger sig bedst til en nærmere Diskussion om Forholdet mellem Arbejdsløshedsraadets og mit Forslag med Hensyn til Lønninger. Det vilde føre for vidt at komme ind paa en Drøftelse af det her. Man kan jo se, at Arbejdsløshedsraadet har samme Udgangspunkt som Regeringen har med dette Forslag, at naar vi er saa forholdsvis langt nede med Arbejdstiden, saa er det rigtige Udgangspunkt at tage de lave overens-